

Jedním z klíčových témat celé historie literatury je tázání po existenci a hledání řešení otázek bytí. Ve své diplomové práci se autorka zaměřuje na tuto problematiku prostřednictvím analýzy masky bláznovství v dílech ruských spisovatelů konce 19. - počátku 20. století, především V. Garšina, A. Čehova, L. Andrejeva a F. Sologuba. Zabývá se také otázkou, proč zkoumané téma je typické pro ruskou literaturu, a čím se výše uvedení autoři inspirovali při vytváření osudů svých postav „bláznů“ či „domnělých bláznů“.

Práce je rozdělena do pěti kapitol. V první části se autorka v teoretické rovině zabývá otázkou, jaké jsou cíle a možnosti použití motivu šílenství, „Jinakosti“ při řešení existenciálních otázek. Jsou zde také popsány určité „typy“ bláznovství, způsoby jeho zobrazení, příčiny jeho vzniku a jeho důsledky.

Druhá kapitola je věnována kořenům tématu šílenství v staroruské literatuře a folkloru, které vnášejí do ruské literatury specifický typ hrdiny, jenž se vymyká společenské normě. Tento hrdina je konfrontován nejen s celým světem, ale i se sebou samým.

V další kapitole autorka pozoruje hlubší vývoj tématu v ruské literatuře 18. - 19. století. Na dílech předních klasických autorů demonstruje postupný přechod od převládajících otázek náboženské povahy otázkám sociálním a posléze čistě existenciálním.

V hlavní části diplomové práce jsou analyzována vybraná díla autorů 19. - 20. století, která autorka považuje za klíčová pro hlubší pochopení zkoumané problematiky. Kapitola je rozdělena do několika podkapitol, z nichž každá pojednává o tematicky odlišném typu literárního „bláznovství“ a jejích různých východiscích a důsledcích.